
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Збірник наукових праць

Вінницького національного аграрного університету

Випуск 1 (87) 2014

ЗМІСТ

КОЛОНКА ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Калетнік Г.М. РОЗВИТОК ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВ ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА ОСНОВА СТАБІЛЬНОСТІ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ **3**

ТЕОРІЯ І ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Шпикуляк О.Г., Прутська О.О., Мазур Г.Ф. ІНСТИТУЦІОНАЛІЗМ ЯК МЕТОДОЛОГІЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОГО СИНТЕЗУ: ЕВОЛЮЦІЯ СУТНОСТІ Й БАЗОВИХ КОНЦЕПЦІЙ **12**

Поліщук О.Т., Поліщук О.А. ОБІРУНТУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ АСПЕКТІВ ДЕФІНІЦІЙ “ЗНОС” І “АМОРТИЗАЦІЯ” В СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ **19**

РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І ВИРОБНИЧИХ ВІДНОСИН

Мазур А.Г., Мазур С.А. ПРОСТОРОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ **26**

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Буреннікова Н.В. ПРОБЛЕМИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ПРОЦЕСУ ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА **33**

Макарчук О.Г. ТЕНДЕНЦІЇ ПОЛІПШЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ БІОПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ **40**

Климчук О.В. ЕКОНОМІЧНІ ПРИНЦИПИ ІННОВАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БІОПАЛИВНОГО ВИРОБНИЦТВА **45**

ПІДПРИЄМНИЦТВО. РОЗВИТОК ФОРМ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Материнська О.А. РОЗВИТОК ЗЕРНОВОГО ГОСПОДАРСТВА В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ **51**

Янчук Г.В., Музичук М.М. ОРГАНІЗАЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СТРУКТУР НОВОГО ТИПУ В АПК **57**

МЕНЕДЖМЕНТ ТА МАРКЕТИНГ. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Майстер Л. А. КРИТЕРІЇ ПОБУДОВИ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ ОЦІНКИ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВА У ПРОЦЕСІ ЙОГО ФОРМУВАННЯ **68**

СОЦІАЛЬНА СФЕРА СЕЛА. РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Родащук Г.Ю. ДИНАМІКА РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ **77**

ПРАКТИКА АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА <i>Самойлік М.С.</i> ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ТВЕРДИМИ ВІДХОДАМИ (НА ПРИКЛАДІ ПРОГРАМИ РЕАБІЛІТАЦІЇ ЗАБРУДНЕНИХ ЗЕМЕЛЬ)	84
ФІНАНСОВО-КРЕДИТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ <i>Марценюк-Розарьонова О.В.</i> АНАЛІЗ СТАНУ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ ТА МЕТОДИ ЙОГО СТАБІЛІЗАЦІЇ	94
ФІНАНСОВІ ІНСТИТУТИ І СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО <i>Новікова М.М., Волкова М.В.</i> МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ БЮДЖЕТНОГО ПЛАНУВАННЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	102
ДУМКА МОЛОДОГО ВЧЕНОГО <i>Данилюк О.О.</i> ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ ЯК ФАКТОР ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	110
<i>Грицаєнко М.І.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В АГРАРНОМУ ВИРОБНИЦТВІ ШЛЯХОМ СТВОРЕННЯ НАУКОВОГО ПАРКУ	116
<i>Осіпова А.Ю.</i> ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ВІННИЧЧИНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ КОНКУРЕНЦІЇ	124
АГРАРНІ НОВИНИ ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ НА ШЛЯХУ ФОРМУВАННЯ ЄДИНОГО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ	132

Журнал внесено у перелік наукових фахових видань України з економічних наук під назвою "Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія: Економічні науки" (постанова ВАК України №1-05/5 від 01.07.2010р.). У 2013р. зареєстрований в Міжнародному центрі періодичних видань (ISSN International Centre, Paris, France). Номер ISSN 2306-4242. Включений до міжнародних наукометричних баз даних: Російський індекс наукового цитування (РІНЦ) та Index Copernicus (Польща).

Адреса редакції: **21008, Вінниця, вул. Сонячна, 3, тел. 46-00-03**
Вінницький національний аграрний університет
Сайт журналу: <http://econjournal.vsau.org/>
Електронна адреса: econjournal.vsau@gmail.com

Номер схвалено і рекомендовано до друку рішенням редакційної колегії, протокол №1 від 14 листопада 2014 року.

Усі права застережені. Тексти статей, таблиці, графічний матеріал, формули захищені законом про авторські права. Передрук і переклад статей дозволяється за згодою авторів. Відповідальність за зміст публікацій і достовірність наведених в них даних та іншої інформації, несуть автори статей. Висловлені у надрукованих статтях думки можуть не збігатися з точкою зору редакційної колегії і не покладають на неї ніяких зобов'язань.

ГРИЦАЄНКО Микола Ігорович, аспірант,¹
Таврійський державний агротехнологічний університет

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В АГРАРНОМУ ВИРОБНИЦТВІ ШЛЯХОМ СТВОРЕННЯ НАУКОВОГО ПАРКУ

У статті проаналізовано місце України серед країн світу за Індексом глобальної конкурентоспроможності (GCI), а також за Індексом економіки знань (KEI); розглянуті питання сутності інститутів інноваційної діяльності в аграрній сфері; на основі проведеного соціологічного анкетного опитування керівників та спеціалістів аграрних підприємств Запорізької області; визначені шляхи вдосконалення її інституційного середовища; запропоновано створення наукового парку на базі аграрного університету, визначені його організаційно-правова форма господарювання, організаційна структура та структура управління; вивчені існуючі податкові пільги щодо наукової та науково-технічної діяльності та запропоновані додаткові пільги щодо діяльності наукового парку

Ключові слова: інституційне середовище, інститути інноваційної діяльності, соціологічне анкетне опитування, науковий парк, податкові пільги.

Рис. 3. Літ. 10.

Постановка проблеми. Досвід розвинутих країн свідчить, що структурна перебудова економіки, підвищення її конкурентоспроможності можливі лише за умови широкого впровадження інновацій. Важливу роль у цьому процесі мають відігравати елементи інституційного середовища, зорієнтовані на активізацію інноваційної діяльності в аграрному

¹ Науковий керівник: Шпикуляк Олександр Григорович, д.е.н., Вінницький національний аграрний університет

виробництві.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інституціональні проблеми розвитку аграрної сфери фундаментально і змістовно висвітлені в роботах таких учених, як В. Андрійчук, М. Дем'яненко, С. Кваша, М. Кропивко, Л. Курило, О. Лузан, М. Малік, В. Месель-Веселяк, П. Саблук, О. Шпикуляк та ін. Однак, незважаючи на значні теоретико-методологічні напрацювання і велику кількість досліджень розвитку інститутів та інституцій інноваційного розвитку, проблема вдосконалення інституційного середовища аграрної сфери потребує більш ґрунтовного розкриття у теоретичному, методологічному та організаційному плані.

Метою статті є пропозиції з удосконалення інституційного середовища розвитку інноваційної діяльності в аграрному виробництві шляхом створення наукового парку на базі аграрного університету.

Основні результати дослідження. За Індексом глобальної конкурентоспроможності (GCI), який характеризує рівень продуктивності економіки країни із урахуванням чинника інновацій, у 2013-2014 рр. Україна серед 148 країн світу посіла лише 84 місце – між Тунісом (83 місце, індекс 4,06) та Уругваєм (85 місце, індекс 4,05) [1]. За даними звіту Всесвітнього економічного форуму, до цього, разом з іншими негативними факторами, призвела дуже слабка система інституцій (137-е місце), ранг якої порівняно з 2006-2007 рр. погіршився на 40 пунктів.

Вважаємо справедливим зауваження С. Архієреєва та Н. Волоснікової, що “необхідність удосконалення інституціонального середовища у сфері інноваційної діяльності насамперед вимагає звернути увагу на інститути, які приймають участь у інноваційних процесах” [2, с. 19]. Як наголошує О. Шпикуляк, “інститути – це правила, відносно стійкі, сформовані традиціями суспільно-економічного буття організаційні одиниці та нормативно-правові акти, у тому числі економічного спрямування” [3, с. 150]. Разом з Л. Білосор та П. Павликом при вивченні інноваційної структури ринку інноваційної продукції він підкреслює, що “...у цій структурі задіяні інститути-правила (інституції, норми, законодавчі акти); інститути-функції (власність, ціна, управління, влада, праця); інститути-організації (підприємства, наукові установи, технопарки)” [4, с. 349-350]. На рис. 1. наведені інститути інноваційної діяльності в аграрній сфері.

Щоб боротися зі слабкими сторонами економіки країни, необхідно використовувати її сильні сторони. Основною конкурентоспроможною перевагою України залишається освіта: за субіндексом вищої освіти та перепідготовки Індексу глобальної конкурентоспроможності в 2013-2014 рр. країна посіла 43-є місце, покращив свої позиції порівняно з 2006-2007 рр. на 11 пунктів [1]. Крім цього, за розрахунками Світового банку за версією КАМ-2012 серед 146-ти країн світу Україна за Індексом економіки знань (KEI) в 2012 р. посіла 56-те місце у загальному рейтингу з показником 5,73 та зайняла перше місце серед країн з рівнем доходу нижче середнього [5]. Таким чином, для покращення інституційного середовища інноваційного розвитку необхідно задіяти саме цей чинник, максимально використовуючи потенціал вищої освіти.

За підсумками соціологічного анкетного опитування керівників та спеціалістів аграрних підприємств Запорізької області, яким було запропоновано вказати на найбільш важливі заходи, а також суб'єкти інноваційної інфраструктури, які б могли сприяти впровадженню інновацій в аграрній сфері, найбільша питома вага відповідей респондентів щодо найбільш важливих факторів приходилась на удосконалення інституційного середовища інноваційної діяльності (80,77% за можливістю вибору більш одного фактору), за науковий парк у якості важливішого суб'єкту інноваційної структури висказалось 27,88% респондентів (за можливістю вибору одного суб'єкту).

Для активізації інноваційної діяльності в аграрній сфері в якості пропозиції щодо вдосконалення інституційного середовища на основі використання потенціалу вищої освіти пропонується створення наукового парку на базі аграрного університету.

Відповідно до Закону України “Про наукові парки” [6], науковий парк – юридична

особа, що створюється з ініціативи вищого навчального закладу та/або наукової установи шляхом об'єднання внесків засновників для організації, координації, контролю процесу розроблення і виконання проектів наукового парку. Науковий парк створюється та діє відповідно до Господарського та Цивільного кодексів України, законів України “Про вищу освіту”, “Про інвестиційну діяльність”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про інноваційну діяльність”, “Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій”, інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у науково-технічній та інноваційній сферах.

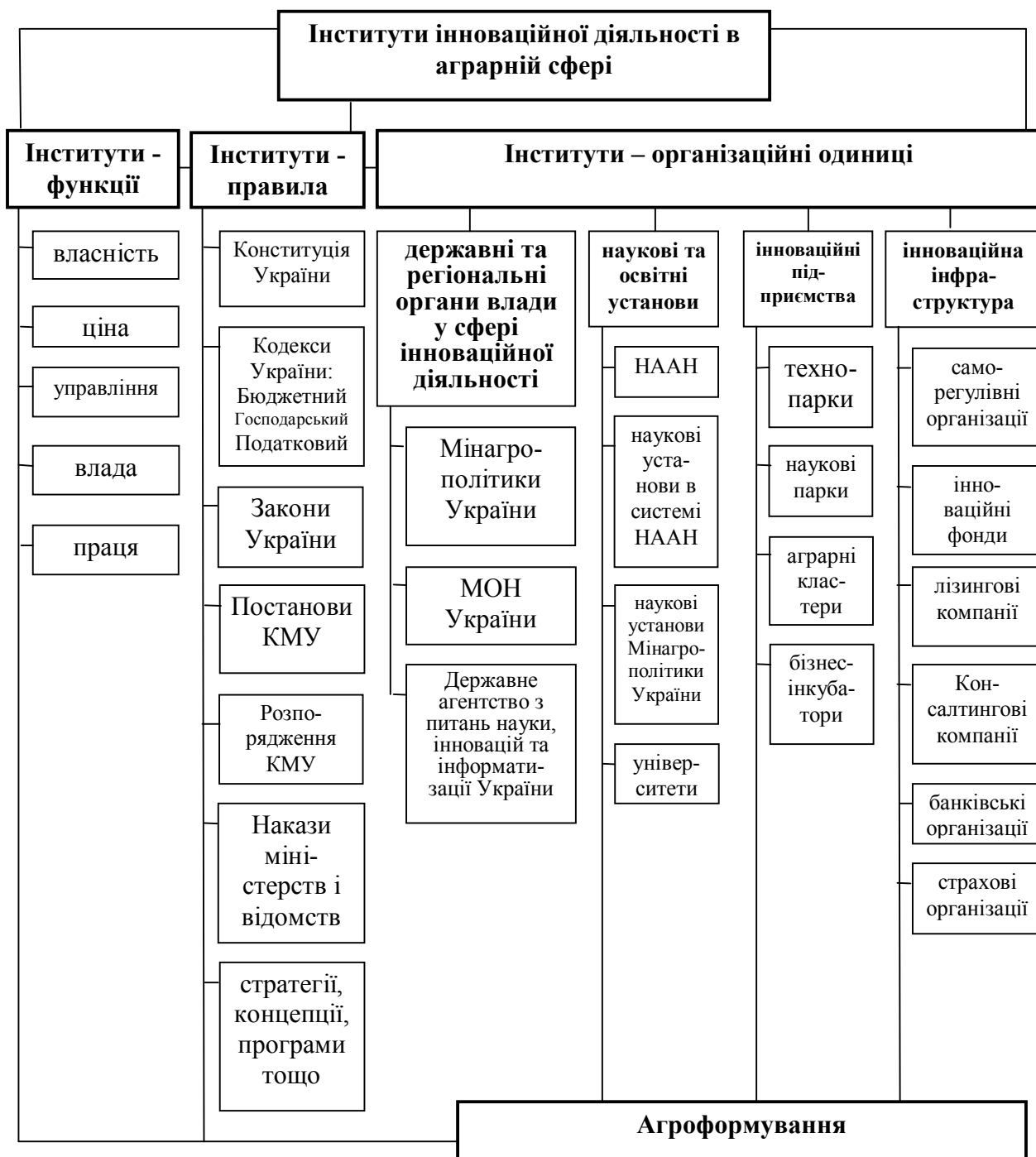

Рис. 1. Інститути інноваційної діяльності в аграрній сфері

Джерело: сформовано автором за результатами проведених досліджень.

Метою створення наукового парку є розвиток науково-технічної та інноваційної діяльності, ефективне та раціональне використання наявного наукового потенціалу,

матеріально-технічної бази для комерціалізації результатів наукових досліджень та їх впровадження на вітчизняному та закордонному ринках. Засновниками наукового парку можуть бути органи влади (обласна адміністрація, обласна рада), вищі навчальні заклади області аграрного профілю всіх рівнів акредитації, наукові установи НААН, сільгосптоваровиробники. Основну координуючу і організуючу роль при цьому відведено обласній адміністрації, яка буде виконувати функції замовлення на виконання проектів, контролю за їх виконанням та прийняттям. Аграрний університет буде координувати роботу наукового парку з позицій раціонального розподілу наукових, матеріальних, фінансових ресурсів. Запропонована наступна структура наукового парку (рис. 2).

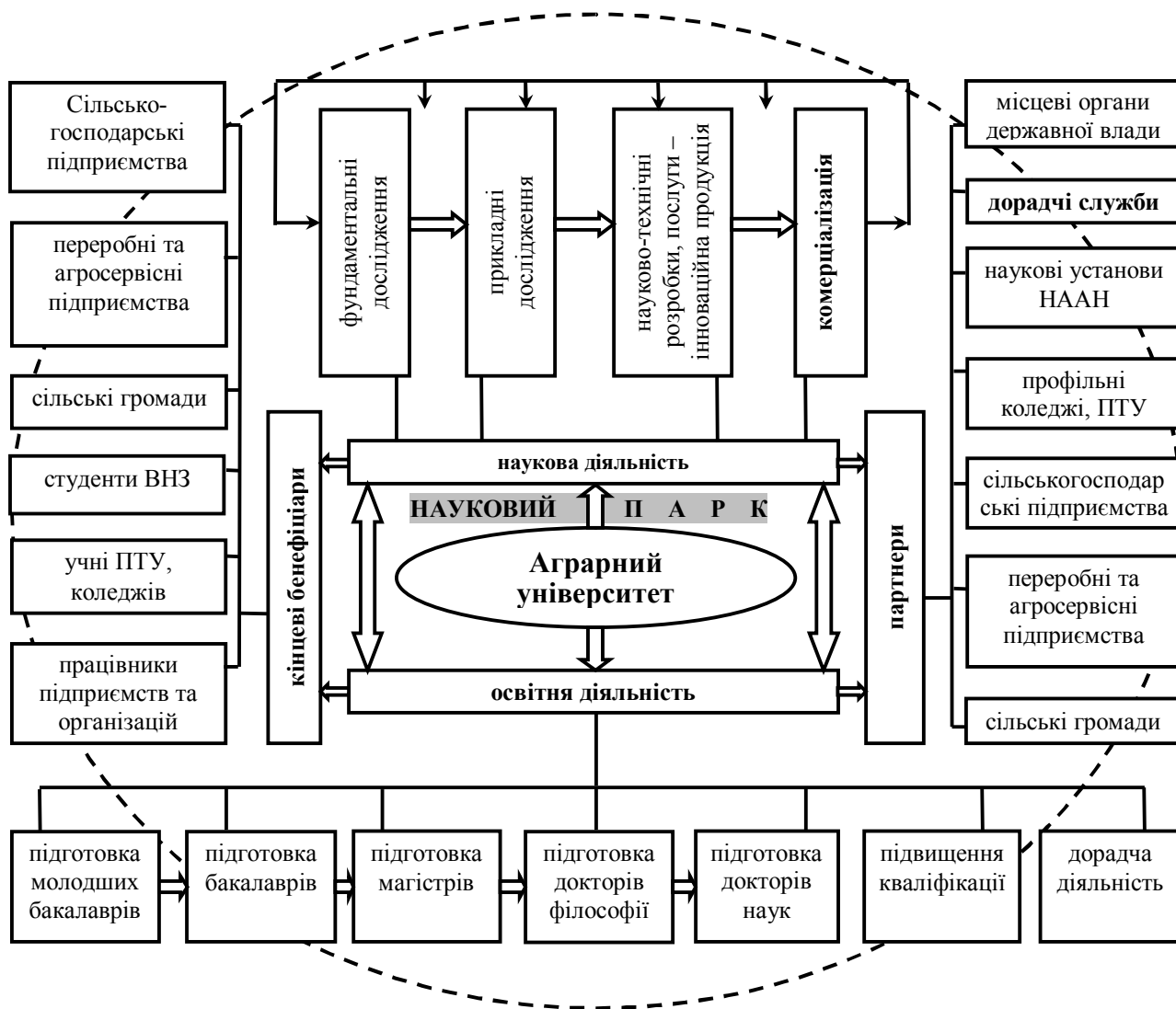

Рис. 2. Структура наукового парку на базі аграрного університету
Джерело: розробка автора.

До функцій наукового парку відносяться створення інноваційного продукту та проведення заходів з його комерціалізації; організація та забезпечення виробництва наукоємної, конкурентоспроможної інноваційної продукції; інформаційно-методичне, правове і консультативне забезпечення засновників і партнерів наукового парку, надання патентно-ліцензійної допомоги; залучення студентів, випускників, аспірантів, учених і робітників вищих навчальних закладів всіх рівнів акредитації, а також наукових установ до розробки та виконання проектів наукового парку; сприяння розвитку і підтримка малого інноваційного підприємництва; організація підготовки, перепідготовки й підвищення кваліфікації спеціалістів, необхідних для розробки і реалізації проектів наукового парку; залучення і використання у своїй діяльності ризикового (венчурного) капіталу, підтримка

наукоємного виробництва; захист і представництво інтересів засновників і партнерів наукового парку в органах державної влади і органах місцевого самоуправління, а також у відношеннях з іншими суб'єктами господарювання під час організації й виконання проектів наукового парку в рамках, визначених установчими документами наукового парку; розвиток міжнародного і вітчизняного співробітництва у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності, сприяння залученню іноземних інвестицій; виконання інших функцій, не заборонених законодавством України.

На рисунку 3 наведена структура управління науковим парком. Відповідно до Закону України "Про наукові парки" [6], науковий парк має вищий орган управління наукового парку та виконавчий орган управління наукового парку.

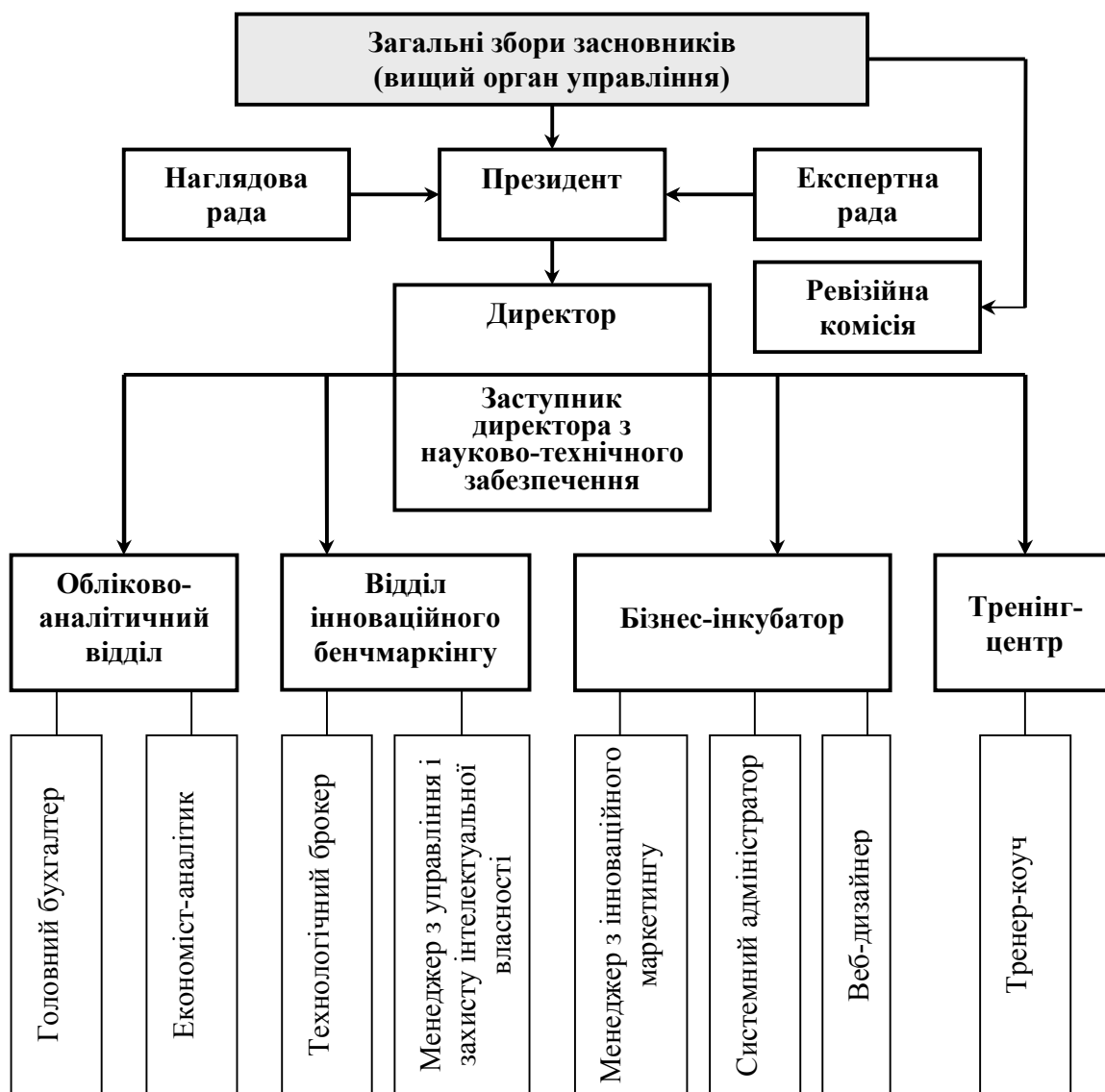

Рис. 3. Структура управління науковим парком

Джерело: складено автором на основі власних досліджень.

Вищим органом управління науковим парком відповідно до п. 1 ст. 11 цього закону є загальні збори його засновників. Виконавчий орган управління наукового парку відповідно до п. 2 ст. 12 вирішує питання поточної діяльності з метою координації діяльності його засновників і партнерів щодо виконання проектів наукового парку. До його складу ввійдуть Президент, Наглядова рада, Експертна рада, директор, заступник директора з науково-технічного забезпечення, штат співробітників обліково-аналітичного відділу, відділу інноваційного бенчмаркінгу, бізнес-інкубатору та тренінг-центру. Орган управління наукового парку повинен щорічно звітувати перед університетом про результати своєї

діяльності.

Науковий парк, відповідно до ст. 5 Закону України “Про наукові парки” [6], створюється і діє на основі засновницького договору та статуту. У засновницькому договорі про створення наукового парку визначаються зобов’язання засновників створити науковий парк, порядок їх спільної діяльності щодо його створення, умов передання науковому парку майна та нематеріальних активів засновників з урахуванням особливостей. У статуті наукового парку зазначаються найменування юридичної особи, мета, завдання та функції наукового парку згідно з вимогами цього Закону, відомості про склад засновників, розмір і порядок створення статутного та інших фондів, порядок розподілу прибутку і збитків, органи управління науковим парком, їх компетенція, порядок прийняття ними рішень, порядок вступу до наукового парку та виходу з нього, порядок ліквідації та інші відомості, що відповідають законодавству України.

Рішення про створення наукового парку приймається його засновниками за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері науки та інновацій – Міністерством освіти та науки України (МОН) [7]. Науковий парк набуває статусу юридичної особи з дня його державної реєстрації у встановленому законом порядку. Відповідно до нової редакції Закону України “Про вищу освіту” [8], вищі навчальні заклади можуть утворювати навчальні, навчально-наукові та навчально-науково-виробничі комплекси, наукові парки та входити до складу консорціуму. Всі учасники комплексу, консорціуму зберігають статус юридичної особи і фінансову самостійність. Відповідно до Господарського Кодексу України, консорціум – це тимчасове статутне об’єднання підприємств для досягнення його учасниками певної спільної господарської мети (реалізації цільових програм, науково-технічних, будівельних проектів тощо). Консорціум використовує кошти, якими його наділяють учасники, централізовані ресурси, виділені на фінансування відповідної програми, а також кошти, що надходять з інших джерел, у порядку, визначеному його статутом [9].

Для виконання своїх статутних завдань відповідно до п. 1 ст. 21 Закону України “Про наукові парки” [6] науковий парк може створювати статутний, резервний фонди, фонд підтримки інноваційної діяльності малих підприємств та інші фонди, не заборонені законодавством. Статутний фонд наукового парку має бути поділений на частки між засновниками відповідно до розміру їх вкладу. Вкладом до статутного фонду наукового парку можуть бути гроші, цінні папери та інші речі або майнові чи інші відчужувані права, що мають грошову оцінку. Вищий навчальний заклад та/або наукова установа беруть участь у формуванні статутного фонду наукового парку шляхом внесення до нього нематеріальних активів (майнових прав на об’єкти інтелектуальної власності) у порядку, встановленому законодавством України. Суб’єкт господарювання державної або комунальної власності, що здійснює свою діяльність на основі права господарського відання, може передавати належне йому майно до статутного фонду наукового парку лише за попередньою згодою центрального органу виконавчої влади, у сфері управління якого він перебуває. Передача до статутного фонду наукового парку нерухомого майна, а також повітряних і морських суден, суден внутрішнього плавання та рухомого складу залізничного транспорту, що перебувають на балансі державних суб’єктів господарювання, здійснюється за умови додаткового погодження з Фондом державного майна України. Не можуть бути об’єктами передавання до статутного фонду наукового парку об’єкти державної власності, що мають загальнодержавне значення, а також об’єкти, включені до переліку об’єктів права державної власності, що законодавчо не підлягають приватизації.

Відповідно до п. 7 ст. 21 цього закону джерелами фінансування наукового парку можуть бути внески засновників наукового парку, кошти від його діяльності, фінансові надходження від партнерів, замовників наукового парку та інших юридичних осіб, благодійні внески на розвиток наукового парку та забезпечення реалізації його проектів, кошти Державного бюджету України, інші надходження, не заборонені законодавством. При цьому науковий парк має право відкривати рахунки в національній та іноземній валютах у

банківських та інших фінансових установах.

В Податковому кодексі України (ПКУ) є податкові пільги щодо наукової та науково-технічної діяльності [10], зокрема:

1) підпунктом д) пункту 17 підрозділу 4 Перехідних положень ПКУ передбачено, що тимчасово, строком на 10 років, починаючи з 1 січня 2011 року, звільняється від оподаткування прибуток підприємств машинобудування для агропромислового комплексу (клас 29.31 і 29.32 групи 29.3 розділу 29 КВЕД ДК 009:2005);

2) відповідно до пункту 324.4.5. статті 324 ПКУ збір за спеціальне використання водних ресурсів не справляється за воду, що забирається науково-дослідними установами, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, для проведення наукових досліджень у галузі рисосіяння та для виробництва елітного насіння рису;

3) від плати за землю, згідно з підпунктом 282.1.2. пункту 282.2 статті 282 ПКУ, звільняються дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ;

4) підпунктом 197.1.22 пункту 197.1 статті 197 звільняються від оподаткування ПДВ операції з оплати вартості фундаментальних досліджень, науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт особою, яка безпосередньо отримує такі кошти з рахунка органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів;

5) стаття 158 ПКУ передбачає особливості оподаткування прибутку підприємств, отриманого у зв'язку із впровадженням енергоефективних технологій, у тому числі пунктом 158.1. передбачено звільнення від оподаткування 80 відсотків прибутку підприємств, отриманого від продажу на митній території України товарів власного виробництва за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України; пунктом 158.2. звільняється від оподаткування 50 відсотків прибутку, отриманого від здійснення енергоефективних заходів та реалізації енергоефективних проектів підприємств, що включені до Державного реєстру підприємств, установ, енергоефективних заходів та енергоефективних проектів.

В умовах різкого дефіциту бюджетних коштів, враховуючи значний занепад наукової та науково-технічної сфер, для більш широкого залучення коштів партнерів пропонуємо запровадження спеціального податкового режиму наукових парків, який звільняв би його суб'єктів від оподаткування частини прибутку, яка дорівнює витратам на фінансування ними НДДКР. Крім цього, для стимулювання працівників наукових парків доцільно було б встановити 0% ставку єдиного соціального внеску для заробітної плати.

Висновки. Таким чином, створення наукового парку на базі аграрного університету дозволить ефективно поєднати науку, освіту та виробництво, сприятиме створенню інноваційного продукту, використанню і комерціалізації результатів наукових досліджень та розробок, що зумовить випуск на ринок інноваційної продукції – нових конкурентоздатних товарів і послуг, що призведе до підвищення ефективності сільськогосподарських підприємств регіону.

Список використаних джерел

1. The global Competitiveness Index Analyzer. [Electronic resource]. – Access mode : <http://gcr.weforum.org>
2. Архієреєв С. І. Формування ринкового інституціонального середовища інноваційної діяльності / С. І. Архієреєв, Н. М. Волоснікова // Наукові праці Донецького національного технічного університету. – Сер. Економічна. – Вип. 76. – Донецьк: ДонНТУ, 2004. – С. 17-22.
3. Шпикуляк О. Г. Інституціональне забезпечення розвитку та регулювання аграрного ринку: аналітична оцінка / О. Г. Шпикуляк. – Економіка АПК. – 2010. – №4. – С. 150-157.
4. Інноваційне забезпечення розвитку сільського господарства України: проблеми та перспективи/ [Лупенко Ю. О., Малік М. Й., Шпикуляк О. Г. та ін.]. – К.: ННЦ «ІАЕ», 2014. –

516 с.

5. KEI and KI Indexes (KAM 2012) [Electronic resource]. – Access mode : http://info.worldbank.org/etools/kam2/KAM_page5.asp
6. Про наукові парки : Закон України від 25.06.2009 № 1563-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1563-17>
7. Про затвердження Порядку погодження рішення про створення наукового парку : Постанова Кабінету Міністрів України від 03.02.2010 № 93 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/93-2010n>
8. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
9. Господарський Кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV (поточна редакція від 07.07.2014) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
10. Податковий Кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI (поточна редакція від 04.09.2014) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

Список джерел в транслітерації / References

1. The global Competitiveness Index Analyzer. [Electronic resource]. – Access mode : <http://gcr.weforum.org>
2. Arkhiereiev S. I. Formuvannya rynkovoho instytutsionalnogo seredovysshcha innovaciinoi diialnosti / S. I. Arkhiereiev, N. M. Volosnikova // Naukovi pratsi Donetskogo natsionalnogo tekhnichnogo universytetu. – Ser. Ekonomichna. – Issue. 76. – Donetsk: DonNTU, 2004. – P. 17-22.
3. Shpykuliak O. G. Instytutsionalne zabezpechennia rozvytku ta reguliuvannia agrarnogo rynku: analitychna otsinka / O. G. Shpykuliak. – Ekonomika APK. – 2010. – No. 4. – P. 150-157.
4. Innovatsiine zabezpechennia rozvytku silskogo hospodarstva Ukrainy: problemy ta perspektyvy / [Lupenko Yu. O., Malik M. J., Shpykuliak O. G. ta in.]. – K.: NNCz «IAE», 2014. – 516 p.
5. KEI and KI Indexes (KAM 2012) [Electronic resource]. – Access mode : http://info.worldbank.org/etools/kam2/KAM_page5.asp
6. Pro naukovi parky : Zakon Ukrainy vid 25.06.2009 No. 1563-VI [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1563-17>
7. Pro zatverdzhennia Poriadku pohodzhennia rishennia pro stvorennia naukovoho parku : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 03.02.2010 No. 93 [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/93-2010n>
8. Pro vyshchu osvitu : Zakon Ukrainy vid 01.07.2014 r. No 1556-VII [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
9. Hospodarskyi Kodeks Ukrainy vid 16.01.2003 No. 436-IV (potochna redaktsiia vid 07.07.2014) [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
10. Podatkovyi Kodeks Ukrainy vid 02.12.2010 No. 2755-VI (potochna redakciya vid 04.09.2014) [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

АННОТАЦИЯ

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНОЙ СРЕДЫ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В АГРАРНОМ ПРОИЗВОДСТВЕ ПУТЕМ СОЗДАНИЯ НАУЧНОГО ПАРКА

Грицаенко Николай Игоревич, аспирант,

Таврический государственный агротехнологический университет

В статье проанализированы место Украины среди стран мира по Индексу глобальной конкурентоспособности (GCI), а также по Индексу экономики знаний (KEI); рассмотрены вопросы сущности институтов инновационной деятельности в аграрной сфере; на основе проведенного социологического анкетного опроса руководителей и специалистов аграрных

предприятий Запорожской области определены пути совершенствования ее институциональной среды; предложено создание научного парка на базе аграрного университета; определены его организационно-правовая форма хозяйствования, организационная структура и структура управления; изучены существующие налоговые льготы по научной и научно-технической деятельности и предложены дополнительные льготы относительно деятельности научного парка.

Ключевые слова: институциональная среда, институты инновационной деятельности, социологический анкетный опрос, научный парк, налоговые льготы.

ANNOTATION

IMPROVEMENT INSTITUTIONAL ENVIRONMENT OF INNOVATION IN AGRICULTURAL PRODUCTION THROUGH THE CREATION OF SCIENCE PARKS

**Grytsaienko Mykola, postgraduate,
Tavria State Agrotechnological University**

This article examines the place of Ukraine among countries by the Global Competitiveness Index (GCI) and the Knowledge Economy Index (KEI); issues of the nature of innovation institutions in the agricultural sector were analyzed; on the basis of sociological questionnaire of managers and specialists of agricultural enterprises of Zaporizhzhia region ways to improve its institutional environment were identified; it was proposed to establish a Science Park at the Agrarian University; its legal form of management, organizational structure and management were identified; existing tax incentives for scientific and technological activities were examined and additional benefits on the activities of the Science Park were offered.

Keywords: institutional environment, institutions, innovation, sociological questionnaire, science parks, tax breaks.